

יופאונה יהודית

1. הנקה הפרימיטיבי של החוויה

ויאמר ה' אל משה הִנֵּךְ שָׁכַב עִם אֲלֹתִיךְ וְקַم הַעַמְּדָה זְנוֹת אֶפְרַיִם אֶלְפִּי גַּנְךְ (דברים לא, טז)

2. תחיית המת שבתוכנו

שאלות מינין את רben גמליאל מניין שהקדוש ברוך הוא מחייב מתים אמר להם מן התורה ומן הנבאים וממן הכתובים ולא קיבלו ממנו מן התורה דכתיב ויאמר ה' אל משה הנך שכב עם אבותיך וקם אמר לו ודילמא וקם העם הזה זונה (סנהדרין צ, ב)

3. כתנות אור

ויאיר פָּאָדָם שֶׁם אָשְׁתָּו סָהָ פִּי הָא קִיְּתָה אָמָּן כָּל פִּי: פָּעַשׂ הָא לְאָדָם וְלְאָשְׁתָּו כְּתָנוֹת עֹז
(בראשית ג, כ-כא)

4. סוד ההמתנה

כָּפָר לִי זָעִיר וְאָסָגָה פִּי עַד לְאָלֹהֶם מְלִיכָּם (איוב לו, ב)

5. מדיטציה יהודית

דאמר רבי לוי מפני מה אין קולו של אדם נשמע ביום בדרך שנשמע בלילה מפני גלגל חמה
שמנסר בركיע כחרש המנסר באڑיות והאי חירג דיווא לא שםיה והיין דקאמער נבוכדנצר
וכל ד'יר' ארעה כליה חשיבותינו רבנן אלמלא גלגל חמה נשמע קול המונה של רומי ואלמלא
קול המונה של רומי נשמע קול גלגל חמה (יומא כ, ב)

6. השתיקה שבדייבור

הבעל שם טוב קושר שלושה שלבים אלו עם שלושת שלבי ההתפתחות הרוחנית המתוארת
לעיל: לשתק, זו פעולה של הכנעה. בעמדנו שותקים, אנו מודים שבמצבנו, הבaltı מותוק
עדין, איינו מסוגלים לומר שם דבר. ככלומר איינו מסוגלים להתמודד עם המצב העומד
בפניהם. במקומות זה אנחנו חיברים להיכנע בפני הבורא ית' ולקבל על עצמנו את כמוסות
התורה, המדricaותינו כיצד לחזור או להבדיל עצמנו מן הרע. רק אז יוכל לדבר דייבור
מותוק ומAIR, דהיינו להפוך בפועל את הרע לטוב, וכך להמתיקו. (להפוך את החושך לאור, הרב
גימברוג)

7. עבודה עם העוז

moblieus הם בתוך הגוף וכוחותיו הגשמיים והМОגבליים, ניצוצי אורה עליונים ונשגבאים, מעצם
הشمיים לטוהר, והם הם המתבלטים בכל התערורתה דלתתא, ונוננים אומץ עליון להאורה
הרוחנית השמיינית הרחבה. (שםונה קבצים א, תשפו).

8. תיקון של יום הכיפורים

בסוד החשמל שהוא עוז החיצון של הכלים שם אחזיה קליפת נגה... והוא סוד כוח הרע
המפתח האדם אל החטא ובתחילה אחזתו לאדם אין מפתחה אותו למזרד נגד בוראו ח' כי
לא ישמע לו רק מרמה אותו بما שمراה לו שיש בדרך זה מצווה או שמסתיר ממנו הרע
שבו... וכן דרך ההשגחה הם נסתירים מעיני האדם בשביל הבחירה והוא סוד עוז האדם
שהוא החיצונית שבגוף. (פתחי שערים, הרב איזיק חבר, עמ' קן)

9. כשהחופש מתגלה בעוז

הנשמה החופשית ודאי שרק היא מגלמת את הגיהה, רק נקודת היותר תחתיתית, ועם זה
היותר תמציתית מתוכויה, היא הפעלת בתוך פגישה וחידרה פנימית את המבנה הגוףני.
זה החלק הנמסר להאדרכליות הגוףנית הוא נחשך מאורו החופשי, הרחב והמגן ברב
עשרו, והוא הולך ומתעלה בעילוי הגוף, הגוף והרוחני, הולך הוא ומתקדם עם מקומו
הרחב, עם אוצר החיים של הנשמה המופשטת. ובהליך זו הרי הוא מתקדם, מתרמלא
חכמה וישראל, עד שמלא תפקידה בא לו בהתחדשו עם מקורו, שמוציא בזה שפעת כוח לו
ולמקורו. (אורות הקודש ב, הראי"ה קוֹק)